

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. október hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi június hó 2. napján kihirdetett 15.B.1666/2014/61. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 6.350 (Hatezer-háromszázötven) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 160. § (1) bekezdés) miatt 5 évi szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a büntetést börtönben kell végrehajtani, és a vádlott büntetése 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Elrendelte a Kazincbarcikai Járásbíróság 17.B.137/2013/7. szám alatti ítéletével kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását. Végül döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője éltek fellebbezéssel kizárólag enyhítést célzóan. A vádlott beadványában az eljárás során előadott védekezését összegezte, illetve a sértett megbocsátásáról írt azzal, hogy szabadulását követően élettársi kapcsolatukat helyre kívánják állítani.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ítélet történeti tényállásának az óra kidobásával kapcsolatban a vádlott és a sértett között a szűrást közvetlenül megelőzően lezajlott indulatos veszekedés tényére vonatkozó megállapítások kiegészítésével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezés okán az ítélet a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében.

A nyilvános ülésen a védő a vádlott javára értékelhető nyomatékos enyhítő körülményekre - így a sértetti közrehatásra, a sértetti megbocsátásra és a vádlott megromlott egészségügyi állapotára tekintettel az enyhítésre irányuló jogorvoslatot változatlan tartalommal fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat ugyancsak fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék nem értékelte kellő súllyal a vádlott terhére figyelembe veendő súlyosító körülményeket, így a vádlott részéről megnyilvánult orv. támadást. A vádlott beismerő vallomást nem tett, a sértett megbocsátása csak a vádlott beadványában létezik. Büntetett előéletére is tekintettel a büntetés inkább enyhe mintsem súlyosnak tekinthető. A vádlott terhére irányuló ügyészi fellebbezés hiányában a tényállás kiegészítésével az ítélet helybenhagyására irányuló indítványát fenntartotta.

Az ítélet a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok sérelme nélkül lefolytatott bizonyítási eljárás során javarészt megalapozott tényállás állapított meg. A vádlott ölésre irányuló cselekményét közvetlenül megelőző konfliktus okára és tényére azonban megállapítást nem tartalmaz a tényállás annak ellenére, hogy erre vonatkozóan bizonyítást folytatott, melynek tartalma - osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat - megismerhető az iratokból. A törvényszék indoklásában utalt rá, hogy a vádlottnak a sértett ellen intézett támadása aktuális előzményi konfliktus következménye volt, melyet ... tanú közvetett (sértettől származó) értesülése is aggálytalanul igazolt. Fentiekre tekintettel az ítélet a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a történeti tényállás (ítélet 4. oldal 6. bekezdés 1. mondatát követően) kiegészíti annyiban, hogy az óra előző napi kidobásával kapcsolatban a vádbeli napon a vádlott és a sértett között indulatos veszekedés zajlott.

Az így kiegészített tényállás mindenben megalapozott, az ítélet a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes cselekményének jogi minősítése is. E körben a törvényszék körültekintően vizsgálta, hogy a vádlott cselekménye minősülhet-e a módosított vádtól eltérően. Vizsgálta a jogos védelem problémakörét, melyet helytállóan egyértelműen kizárt és ennek indokát adta. Részletesen foglalkozott az elhatárolási kérdésekkel is és utalva a Kúria 3/2013. számú Büntető Jogegységi határozatára részletesen indokolta, hogy a vádlott cselekménye miért emberölés büntette kísérletének minősül, melyet eshetőleg szándékkal valósított meg és miért zárható ki, hogy cselekményét erős felindulásban követte el.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék feltárta és körültekintően értékelte. Ellentétben a védői érveléssel a vádlott az eljárás során ténylegesen beismerő vallomást nem tett, csupán hangsúlyozta „amit

elkövettem vállalom”. A törvényszék bár lényegét tekintve bűnösségre is kiterjedő ténybeli beismerésként fogadta el a vádlott e nyilatkozatát utalt arra, hogy a vádlott folyamatosan nem emlékezően vallotta magát a szúrás tekintetében és a cselekmény indokai vonatkozásában lényegesen eltérő vallomásokat tett. A sértetti megbocsátás tényére az iratok tartalmából ugyancsak nem vonható következtetés, csupán a vádlott hivatkozott rá az ítéltáblához intézett beadványában. A súlyosító körülmények körében nem hagyható figyelmen kívül a támadás orv jellege, továbbá az elkövetés eszköze sem, amely 13 cm pengehosszúság 8 méter szélességű homokkösztörűvel kikösztörült igen éles tükörlap kés volt, amellyel a vádlott 8 cm mély szúrásatornával rendelkező sérülést okozott. A vádlott büntetett előéletű, eddig is erőszakos jellegű cselekményeket követett el, így rablás, garázdaság, kifosztás büntette miatt ítélték el. A kifejtettek alapján az ítéltábla az enyhítést célzó jogorvoslatot nem találta alaposnak. A törvényszék igen méltányos büntetést szabott ki azzal, hogy nagy nyomatékkal értékelte a vádlott szituatív jellegű személyiségzavarát és megromlott egészségi állapotát. A kiszabott büntetés inkább enyhe mintsem súlyosnak tekintendő így annak enyhítésére nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján - tekintettel arra is, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesnek bizonyultak az elsőfokú bíróság ítéletét indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése alapján, míg a felmerült bűnügyi költség vonatkozásában a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2015. október 21.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 15.B.1666/2014/61. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2015. október 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó